

لاین یا تنهای مکتب فضیلت

❷ دین و فطرت !

❸ دین و اجتماع !

❹ دین و علم !

دین و فطرت !

بایه‌ی ترین چیزها برای انسان فطرت یعنی تمایلات و غرائی طبیعی او است .

سرمایه‌های درونی و ذخایر فطری که در باطن هر انسان بر طبق سنت غیرقابل تغییر پرورد گار مسقی شده است و هر انسانی اگر چه پای بند و پیروهیچ آئین و کیشی نبوده انکار اصل وجود آنها را نتواند کرد مهمنترین واساسی ترین پایه‌های وصول بکمالات و ترقی و تعالی مادیات و معنویات اومیباشد و چون انسان با فطرت دست‌خورده و بی آلایش خود طالب خیر واقعی و جوینده سعادت حقیقی است حب ذات که یکی از سرمایه‌های فطری و ذخایر الهی او است، موجب خواهد شد که هر انسانی پیش و بیش از هر کس بخود سعادت خود علاوه‌مند بوده و بالفطره عاشق خویشتن و شفیقتۀ کمالات و مقامات خود گردد .

روی همین اصل، دین یعنی همان عاملی که تمام فطريات را با تعديل

دین یا تهها مکتب فضیلت

کامل اشباع و انسان را بمصالح واقعی آنها آشنا می‌کند از بدیهی ترسیم احساسات بشر باید شمرده شود و بعمارت دیگر فطرت سلیم و دست نخورده که در حدیث آنرا از بهترین ذخایر قرار داده است (صحیح البخاری من افضل الذخایر) احساس احتیاج بدین صحیح را نیازمند بپرهان و دلیل نمیداند از بدیهیات اولیه او محسوب می‌شود.

دین و اجتماع :

برطبق اصل مذکور افرادی که مجتمع از آنها شکل پیدا می‌کند و در تأسیس و ترکیب اجتماع مؤثر و ذی سهمند: همه بمقتضای فطرت طالب فضیلت و با تکاء غریزه حبذاた برای بقاء ورقاء روزافزون خویش در تکاپو و فعالیت می‌باشند و چنانچه عوامل خارجی و تیرگیهای مخالف، فطرت صفا و سلامت آنرا دستخوش و بازیچه خویشن قرار نداده و همراهها جزراه فنا و انعدام را بروی اومسدود نگرداند در کمال وضوح و روشنی باین نکته توجه خواهند نمود که شایستگی بقاء و فضیلت تنها برای اجتماعی میسر است که از مصالح صالح بنیاده و افراد آن با فطرت سلیم سروکار داشته باشند. زیرا در این صورت تردیدی نخواهد بود که بجز عامل مقدس دین، هیچ عامل دیگری دروصول باین هدف مقدس سهم و مؤثری نخواهد داشت.

اگر دین الهی یعنی دین حنیف اسلام که بـ نـ اـ مـ جـ اـ جـ اـ عـ الـ اـ طـ رـ اـ فـ تمام شئون حیات فرد و اجتماع، مـ اـ دـ اـ وـ مـ عـ نـ وـیـ رـ اـ عـ هـ دـ دـ اـ رـ مـ بـ اـ شـ درـ بـ اـ نـ اـ اـ جـ اـ تـ اـ عـ حـ کـ وـ مـ نـ کـ رـ دـ وـ جـ اـ مـ عـ مـ، تـ عـ لـیـمـ اـ اـ نـ رـ هـ بـ رـ مـ شـ فـ قـ وـ نـ اـ صـ لـ اـ قـ رـ اـ رـ اـ نـ اـ دـ دـ یـ دـ وـ نـ اـ شـ نـیـ دـ هـ اـ نـ گـ اـ رـ دـ، وـ ضـ عـیـ بـ هـ اـ زـ آـ نـ چـهـ اـ کـ سـ نـوـنـ دـ رـ اـ کـ ثـ جـ وـ اـ مـ عـ بـ شـ رـیـ دـ دـ یـ دـ هـ مـیـ شـ وـ دـ تـ حـ قـ تـ خـ وـ اـ هـ دـ اـ شـ.

همترین ضریب ایکه از ناحیه جبهه مخالفین و لشکر مبارز با آن بر پیکر انسان و انسانیت وارد خواهد آمد همان موجبات انحراف از فطرت اصیل و عوامل زیورو را کردن مواظین غرائی انسان و سوق دادن بجانب افراط و تغیریط ولجام گسیختگی و بی بند و باری است. زیرا که با ازدست دادن فطرت اساس بهر ہر داری از وسائل سعادت جاوبید که پرورد گار منوال در اختیار هر فردی قرارداده است فرم ریخته و در نتیجه وصول پیکمال که غرض اصلی از خلق و آفرینش انسان است لباس تحقق نخواهد پوشید.

کلیسا

اصولاً اجتماع که هر فرد بنایارمانت مهر و آلتی در دستگاه عظیم آن تحت تأثیر حرکات و سکنات آن قرار دارد نیازمند بیک نظام غادلاه و عاقلانه است که ایمان به برقراری و جریان آن نظام باید در اعماق دل و جان مردم ریشه داشته باشد تا هم آهنگی بین ادوات این دستگاه فراهم شود و اداره شئون مختلفه جامعه مرتب و بآسانی صورت پذیر باشد، و هیچگونه زوری از زر، تهدید یا تطمیع ابدان نمیتواند حتی برای زمانی کوتاه در تحصیل آثاره طلوبه عقلائی جای آن نظام اجتماعی را که ممکنی با تحداد روحی افراد است بگیرد.

در حالی که گذشته از اثری که دین یعنی آن نظام صحیح بر روی روح فرد میگذارد واورا همواره با نشاطی عمیق و دلی لبریز از امید در انتظار پیروزی و سعادت جاوبید، بفعالیت جمیل و امیدار میتوان گفت تاریخ و احوال ممل شاهد است که عمل پیشرفت و سیاست جو امنع بشری را باید در نظام اجتماعی و قوت روح آنها جستجو کرد نه در کثرت افرادیا و فوره منابع سرمایه یا استعداد آنها از نظر مکان برای تمدن و تکامل وغیر

اینها از عوامل ترقی اگرچه این امور نیز در تسهیل بهر همندی از آن نظام اجتماعی بی دخالت نیست .

مردم دیندار برای خود حتی برای خواطر قلبی خویش مراقبی همیشگی و همه جائی دارند که کنترل او نه تنها آنان را از بی بند و باری در کردار و گفتار بازمیدارد بلکه بجای تصورات سواعونیات ناپسندضمیر آنها را بایدهای خدا پسند متمایل ، و دلها را آنها را از خیر ابناء نوع و صلاح .

اندیشه جامعه انباسته میسازد ، و حس احترام تمام مقررات را که بصلاح مجتمع وضع شده در آنها تحریک میکند .

مردم دیندار نه در حالت فقر و ناداری پا از حريم عفت پیرون می نهند و نه در مقام بی نیازی و غنائی تمدد و طغیان می کنند ، نه در لباس کار گری خرابکاری کرده و نه در رتبه کارفرمایی ستم و اجحاف روا میدارند ، نه در دائره خدمت خیانت و نه بر کرسی حکومت مرتكب جنایت میشوند . مرد خانواده دیندار نه بمروت و جوانمردی هر گزپشت پامیزند و نه زن دیندار ازوظیفه مقدس مادری و خدمت بشوی خویشن صرف نظر و سلطنت بن کانون خانواده و گرم کردن آن را با چیزی برابر میشمرد ، نه جوان پایی . بند بدین ، جوانی خود را با الهوی و خودسری در افتتاح هیط بسر آورده و مشت نیرومند خود را که برای نیرومند شدن ار کان اجتماع لازم است در کوفن کوس رسوائی اجتماع کوفته مینماید و نه پیر با ایمان در لبستگی بمادیات و شیوه حیات خشک مادی و استقبال مال و مثال پیشرو و مقدم شده و قیافه ابلیس را مجسم میسازد .

مردم دیندار نه رعیتی متقلب و بدینیت و نه تاجری فاجراز آب در آیند ، نه در لباس امارت دست بتاراج و غارت اموال و انفس و نوامیس زده

ونهدر سلک ملیت مکرو خدیعت می ورزند و خلاصه دین اجتماع را منظم خواهد نمود و نظام اجتماعی بیش و پیش از هر چیز و هر چه تصور شود در سعادت جامعه و ترقی و تعالی اود خالت مستقیم و مؤثردارد.

کاری ترین و مؤثر ترین ضربه بر پیکرا اجتماع همانا بدبینی و نفاق است، دین و دیندار با هیچ آفت و رذیلی همانند نفاق مبارزه پی گیرنده اند تا آنجا که دینداران اجزاء و اعضاء یک پیکر و برادران یکدیگر معرفی شده اند و هر و قهر آنها باهم علامت سعادت و شقاوت است، دین محور یگانگی و وحدت کلمه است اجتماعی که دین بر آن حکومت میکند افراد آن مجتمع اگر فرضآ شخصیت آنها در حد صفر باشد ولی مانند صفری است که در جانب عدمیتی قرار گرفته است.

دین و علم !

دین عالیترین مکتب آموزش و پرورش روح و جسم و تهذیب نفس و تکمیل فضائل است، دین جز اذاعان بنو امیس و حقائق ثابتة عالم و عمل بوظائف وجودانی و انسانی فردی و اجتماعی نیست.

این خودداشی بزرگ و جامع است ولذا دین صحیح یعنی دین اسلام بادنش مفید و صالح مثلا زم و هر دو مولود توأم دستگاه آفرینش هستند بنابراین دین الهی اسلام تنها عامل برقراری عدالت اجتماعی و موجب تحکیم مبانی فضیلت در فرد و اجتماع است در محیط اجتماع عتمدین ایمان شجاعت شهامت، توکل، اعتماد بنفس، صداقت، صمیمیت، وفا و اتحاد، صبر و ثبات قدم، حق شناسی، ایثار، حب باستقلال، سیادت طلبی، مبارزه با استعمار و خلاصه عشق بفضائل و خصال پسندیده دیده شده و از رذائل اخلاقی و اوصاف مقابله با آنچه گفتش داشتی بچشم نمیخورد.

عظمت و سیادت خیره کننده مسلمانان در گذشته اسلام بهترین شاهد

صدق براین مدعای است .

در اثر وجود دین و روح هماهنگی در سایه تعالیم عالیه اسلام و اعتقاد راسخ بمواعید قرآن مسلمین با قدران تمام وسائل ما بی بقسمت مهمی از جهان آن روز فراموشی کرده و پایه گذار مدنیت و نهضت علمی عالم گردیدند و از این سر و بزرگترین سهم مؤثر و حق عظیم نصیب آنها و برای آنها است .

ناگفته نماند که نقاط ضعف و آلودگی های بیش و کمی که اکنون در بعضی گوشو و کنار اجتماع مسلمانان بنظر میرسد در حقیقت عقب ماندگی از تمدن جدید دلیل نقص تعالیم مقدسه این دین حنیف نیست زیرا که بر ارباب فضل و دانش و مردم هوشمند پوشیده نیست که این عقب افتادگی و نقاط ضعف نتیجه انحراف از تعالیم اسلام و خروج از دایره احکام آن والاسلام علی هن اتبع المهدی است .

پرتال جامع علوم اسلامی و مطالعات فرقه

وصیت حضرت علی (ع)

ای حسن ! بدان که در دانشها گوناگون ، آن دانش از همه کراپها تراست که نفعش بجهت توده و محیط کرانها بر باشد . علمی که سود نرساند و قوم را بر منزل خوشبختی سوق ندهد علم نیست .

از سخنان علی (ع)